

«Εκείνοι όμως αμελήσαντες απήλθον, ο μὲν εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ» (Ματθαίος, κβ΄ :5)

Ὁ Κύριος στὴν ἐπίγειά διακονία Του, ὅταν κήρυττε συνήθιζε νὰ λέει παραβολές. Οἱ παραβολές ποὺ ἔλεγε ὁ Κύριος ἦταν ἀπλὰ παραδείγματα γεγονότων ποὺ λαμβάνουν χώρα στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων μέσω τῶν ὁποίων ἔδινε τὸ ἀνάλογο μήνυμα, σὲ ὅσους ἔδιναν προσοχή στὰ λόγια τοῦ Κυρίου καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὸ θέλημά Του στὴ ζωὴ τους.

Σὲ μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς παραβολές, διαβάζουμε γιὰ ἓναν ἄνθρωπο βασιλιά, ὁ ὁποῖος ἔκανε γάμο στὸν γιό του. Ἀπέστειλε τοὺς δούλους του νὰ καλέσουν τοὺς προσκεκλημένους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤθελαν νὰ λάβουν μέρος. Ἀπέστειλε πάλι ἄλλους δούλους του, νὰ πουν στους προσκεκλημένους ὅτι οἱ ταῦροι καὶ τὰ θρεφτάρια εἶναι σφαγμένα καὶ ὅτι ὅλα εἶναι ἑτοιμα. Οἱ προσκεκλημένοι ὁμως ἀμέλησαν καὶ πῆγε ὁ καθένας τους στο χωράφι τοῦ καὶ στὸ ἐμπόριό του. Οἱ υπόλοιποι ἔπιασαν τοὺς δούλους καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐβρίσαν τοὺς σκότωσαν. Ὅταν ἄκουσε ὁ βασιλιάς ὀργίστηκε καὶ ἔστειλε τὰ στρατεύματά του καὶ σκότωσαν τοὺς φονιάδες καὶ ἔκαψαν τὶς πόλεις τους. Στὴ συνέχεια ὁ βασιλιάς εἶπε στους δούλους του, ὅτι ὁ γάμος εἶναι ἑτοιμος ἀλλὰ οἱ προσκεκλημένοι δὲν ἦταν ἀξιοί, γι' αὐτὸ νὰ πάνε στὶς διεξόδους τῶν δρόμων καὶ ὅσους βρῶνε νὰ τοὺς καλέσουν στὸν γάμο. Βγήκαν λοιπὸν οἱ δούλοι καὶ κάλεσαν ὅσους βρῆκαν, καλοὺς καὶ κακοὺς, αὐτοὶ ἦρθαν στὸν γάμο καὶ ἔτσι γέμισε ὁ χώρος ἀπὸ τοὺς καλεσμένους στὸ τραπέζι. Ὅταν μπήκε ὁ βασιλιάς νὰ δεῖ τοὺς καλεσμένους, εἶδε κάποιον ποὺ δὲν φοροῦσε ἑνδύμα γάμου, τὸν ὁποῖο εἶπε νὰ τὸν δέσουν καὶ νὰ τὸν ρίξουν στὸ 'σκότος τοῦ ἐξώτερου'. Ολοκληρῶνοντας τὴν παραβολή ὁ Κύριος ἀναφέρει ὡς τελικὸ συμπέρασμα, 'διότι πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι ἀλλὰ λίγοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοί' .(Ματθαίος, κβ΄ :1-14).

Με βάση αὐτὴ τὴ παραβολή καὶ ὄχι μόνο, μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι τὸ μήνυμα τοῦ Θεοῦ στους ἀνθρώπους σήμερα εἶναι ἡ δωρεὰν πρόσκληση νὰ λάβουν μέρος στὴν βασιλεία Του, μέσω τῆς σωτηρίας ποὺ χαρίζει ὁ Υἱὸς Του Χριστός, σὲ ὅσους πιστέψουν σ' Αὐτόν καὶ Τὸν γνωρίσουν ὡς προσωπικό τους σωτήρα, ὥστε νὰ πάρουν τὸ ἑνδύμα γάμου καὶ νὰ γίνουν μέλη τῆς ἐκκλησίας Του. Κάποιοι στὴν παραβολή ἀρνήθηκαν τὴν πρόσκληση, ἐνῶ ἄλλοι ἀμέλησαν καὶ ἀσχολήθηκαν με τὸ χωράφι καὶ τὸ

εμπόριό τους. Αυτοί είναι μια κατηγορία ανθρώπων των οποίων η καρδιά τους βάρυνε από τις βιοτικές μέριμνες (Λουκάς, κα' :34) με αποτέλεσμα να αμελήσουν την πρόσκληση του Θεού. Ο λόγος του Κυρίου δεν χώρεσε στην καρδιά τους ώστε να δεχτούν την πρόσκλησή Του και θεώρησαν πιο σωστό να βρίσκονται στις δικές τους μέριμνες απ' ό,τι εκεί που τους θέλει ο Θεός. Αυτή την λάθος προτεραιότητα, δηλαδή το να θεωρούμε πιο σημαντικό να μας απασχολούν περισσότερο οι βιοτικές μας μέριμνες και λιγότερο το θέλημα του Κυρίου, μπορεί να την αποκτήσουμε σταδιακά κατά την πορεία μας με τον Κύριο, εάν δεν προσέξουμε και δεν συνεχίσουμε να μένουμε όπως τα πρώτα αδέρφια μας, στην προσευχή, στην κοινωνία μετ' αλλήλων, στην Θεία Κοινωνία και στην αποστολική διδασκαλία του λόγου του Θεού (Πράξεις, β' :42). Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα η πρώτη τη μας αγάπη στον Κύριο και το ευαγγέλιό Του να μειώνεται και να δίνουμε προτεραιότητα στο να ικανοποιούμε τις βιοτικές μας ανάγκες, αμελώντας να εργαζόμαστε τη σωτηρία που ο Κύριος μας χάρισε.

Σε άλλη σχετική παραβολή, αυτή των δέκα παρθένων, ο Κύριος αναφέρεται σε δέκα παρθένες που περίμεναν τον νυμφίο με τις λαμπάδες τους αναμμένες, από τις οποίες οι πέντε ήταν φρόνιμες και οι πέντε ήταν μωρές. Οι φρόνιμες πήραν για τις λαμπάδες τους εφεδρικό λάδι, για την περίπτωση που θα βράδυνε ο νυμφίος, ενώ οι μωρές δεν πήραν. Επειδή ο νυμφίος αργούσε να έρθει όλες νύσταξαν και κοιμήθηκαν. Ξαφνικά ακούστηκε κραυγή στην μέση της νύχτας ότι έρχεται ο νυμφίος και να βγουν στην συνάντησή του. Τότε σηκώθηκαν όλες οι παρθένες και ετοίμασαν τις λαμπάδες τους. Οι μωρές παρθένες είδαν ότι έσβηναν οι λαμπάδες τους και ζήτησαν από τις φρόνιμες να τις δώσουν λάδι. Οι φρόνιμες απάντησαν ότι μπορεί να μην φθάσει το λάδι ούτε σε εκείνες ούτε σ' αυτές και τους πρότειναν να πάνε να αγοράσουν από τους πωλητές. Ενώ εκείνες έφυγαν για να αγοράσουν, ήρθε ο νυμφίος και οι έτοιμες παρθένες μπήκαν στους γάμους και έκλεισε η πόρτα. Αργότερα ήλθαν οι μωρές και είπαν στον Κύριο να τις ανοίξει και εκείνος απάντησε πως δεν τις γνωρίζει. Ο Κύριος ολοκληρώνει και αυτή τη παραβολή λέγοντας σαν τελικό συμπέρασμα, 'Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ημέραν ουδέ την ώραν, καθ' ην ο Υιός του ανθρώπου έρχεται' (Ματθαίος, κε' :1-13).

Οι δέκα παρθένες ήξεραν ότι η βασική προϋπόθεση στο να κρατηθεί η λαμπάδα τους αναμμένη ήταν να έχουν περίσσιο λάδι. Οι φρόνιμες φρόντισαν να είναι έτοιμες ανά πάσα στιγμή, ώστε να μην έχουν

πρόβλημα και στην περίπτωση που αργούσε ο νυμφίος, ενώ οι μωρές αμέλησαν να έχουν εφεδρικό λάδι γι' αυτή τη περίπτωση. Αυτή η αμέλεια τους κόστισε την είσοδο στους γάμους του νυμφίου, ενώ η σωστή προετοιμασία των φρόνιμων ανταμείφθηκε. Επίσης είναι σημαντικό να πούμε ότι σωστά οι φρόνιμες παρθένες αρνήθηκαν να δώσουν από το λάδι τους στις μωρές, μη εφαρμόζοντας την εντολή του Κυρίου, 'Εις πάντα δε τον ζητούντα παρά σου δίδε' (Λουκάς, ς':30), διακρίνοντας ότι αυτή η εντολή αφορά την κάλυψη αναγκών του αιτούντα, χωρίς να δημιουργεί αντίστοιχες ελλείψεις στον δίδοντα.

Η ετοιμασία για την συνάντησή μας με τον Κύριο Ιησού έχει κόπο, δηλαδή είναι δύσκολο να αγωνιζόμαστε σωστά τον καλό πνευματικό αγώνα, φορώντας την πνευματική πανοπλία που αναφέρει ο λόγος του Κυρίου (Εφεσίους, ς':10-18). Η ετοιμότητά μας τη στιγμή που θα έρθει ο Κύριος να μας συναντήσει, εξαρτάται από την ετοιμασία που θα κάνουμε σε όλη την πνευματική μας πορεία και όχι από την προσπάθεια της τελευταίας ώρας. Αυτό βέβαια ισχύει για τους αναγεννημένους χριστιανούς που έχουν γνωρίσει τον Κύριο και ετοιμάζονται να Τον συναντήσουν και όχι για ανθρώπους, όπως ο ένας από τους δύο συσταυρωθέντες με τον Κύριο ληστές, που όταν βρέθηκε δίπλα στον Κύριο λίγο πριν πεθάνει, βλέποντας την συμπεριφορά του Κυρίου, πίστεψε σ' Αυτόν, Τον επικαλέστηκε, με αποτέλεσμα να πάει μαζί Του στον παράδεισο.

Καλό είναι να μην αμελούμε την πνευματική προετοιμασία που πρέπει να κάνουμε, ώστε να είμαστε έτοιμοι να συναντήσουμε τον Κύριο, οποιαδήποτε ώρα μας καλέσει είτε μέσω προσωπικής πρόσκλησης, είτε μέσω της αρπαγής. Να αγωνιστούμε μέχρι τέλους τον καλό αγώνα της πίστεως, προσευχόμενοι αδιάλειπτα δια του Αγίου Πνεύματος, ώστε να εκπληρωθεί κατά την πνευματική μας πορεία το γραμμένο, 'Διά τούτο δεν αποκάμνομεν, αλλ' εάν και ο εξωτερικός ημών άνθρωπος φθείρηται, ο εσωτερικός όμως ανανεούται καθ' εκάστην ημέραν' (Β' Κορινθίους, δ': 16).

Συνοψίζοντας λέμε ότι η επιμέλειά μας να τηρούμε όλες τις εντολές του Κυρίου, θα ανταμειφθεί με το να μας εισάγει ο Κύριος στη βασιλεία Του, σαν τις φρόνιμες παρθένες, διότι αποδεικνύει την αγάπη μας προς Αυτόν, μιας και αγάπη Θεού είναι το να εκτελούμε τις εντολές Του (Ιωάννης, ιδ':15,23). Αντίθετα αν δεν προσέξουμε και αμελήσουμε να εργαστούμε την σωτηρία που μας χάρισε ο Κύριος και δώσουμε προτεραιότητα στην ικανοποίηση κυρίως των βιοτικών αναγκών μας, αυτό θα μας κάνει ανέτοιμους την ημέρα της κλήσης μας από τον

Κύριο. Ας μην αμελήσουμε λοιπόν την σωτηρία που μας χάρισε ο Κύριος, αλλά μετά φόβου και τρόμου να την εργαζόμαστε, ώ στε να κρατηθούμε κοντά Του και να είμαστε έτοιμοι αμέσως να Τον υποδεχτούμε οποιαδήποτε στιγμή θα έρθει να μας παραλάβει. Αμήν!